

Bengt Hornevall – artikel i *Till Rors med Segel och Motor* - Rikstidningen för svensk sjösport, nr. 22 1961 (årgång 27)

Facit av 6 månaders Finnjollesäsing

I och med Bårum Höst Cup i Oslo den 14-15 oktober, kan man väl säga att våra Finnjolleseglare i stort sett avslutade året kappseglingssäsong, även om ett eller annat lokalt "kör" hållits även senare.

Skall man göra en liten återblick på Finnjolleåret 1961 så konstaterar man först, att det varit ganska långt. Vi har ju allt som oftast klagat över att vi handikapas här uppe i Norden av vår korta kappseglingssäsong. I Finnjolleförbundet har vi sagt oss, att vi måste försöka råda bot på detta och förlänga tävlingsåret så långt det rimligen är möjligt. I år har vi givetvis gynnats av en osedvanligt tidig vår och ljuvlig höst, men det kommer nog under alla förhållanden att bli normalt i fortsättningen med ca 6 månaders kappseglingssäsong. Och det finns minsann inga döda punkter på denna tävlingssäsong för den som bara vill!

Varje klubb har ju sina egna seglingar och dessutom förekommer inom klassen ett otal öppna evenemang både här hemma och utomlands. Det är väl knappast någon tvekan om att Finnjolleklassen idag representerar det hårdaste och mest intensiva kappseglandet av alla internationella klasser.

Mariestadsläget fin injektion

Målsättningen för 1961 angavs vid Finnjolleförbundets årsmöte förra hösten till: hårdare träning – ökad tävlingsintensitet. Det finns inga genvägar i det här gamet – de som vill framåt måste satsa hårt.

Man måste också säga, att grabbarna följt dessa paroller. Redan i vintras var man på många håll i gång med konditionsträning och i Finnjolleförbundets träningsläger i Mariestad 11-14 maj deltog 32 man. Detta läger kom att betyda mycket och blev en kraftig injektion för säsongen.

Svensk facit

När det gäller kappseglingen har man också gått fram efter delvis nya linjer. För att få stora startfält och skarp konkurrens på våra inhemska kappseglingar har vissa arrangemang klassificerats som särskilt viktiga och obligatoriska för dem som önskar kvalificera sig för deltagande i NM, EM, VM och – småningom – OS.

För närvarande är det sex regattor, som på detta sätt fått ett särmärke (vi tar dem i ungefärlig tidsföljd): The Old Ox's Trophy i Mariestad i maj, SSS Pingstregatta på Rasta, SM i juli, Sola Cup i Karlstad och Höstregattan i Uppsala, båda i augusti, samt Göteborgs Finnjolleklubbs september – regatta. Det har visat sig att elitmännen känner sig manade delta i dessa tävlingar för att bevaka sina intressen – och dit eliten kommer, dit kommer också männen näst intill o.s.v. Man har verkligen lyckats få fram mycket förnämliga startfält på 30-50 jollar på alla dessa regattor – ja, i SM deltog ju över 80. Även utländska elitmän har lockats hit.

Men också vid många andra regattor än dessa har man kunnat mönstra både kvantitativt och kvalitativt mycket starka Finnjollefält, t.ex. i Örebro, Norrtälje, Sigtuna, Borås och Strömstad samt givetvis ofta i Stockholm, där klassen nu är starkt företrädd. Resultaten av de sex viktigaste inhemska tävlingarna framgår av nedanstående tabell, som inte är någon fullständig analys av dessa seglingar, men som dock pekar på några ofta förekommande toppnamn.

Göran Andersson "årets man"

Vad det internationella tävlandet beträffar måste vi i år känna oss mer nöjda än på länge – ja, kanske nöjdare än någonsin, om man tar i beaktande dagens konkurrenssituation.

I Warnemünde var ju Göran Andersson på vippen att bli europamästare och på VM i Travemünde fick vi in tre man bland de tio främsta i 90-mannafältet, vilket måste anses som bra. En liten tabell visar de viktigaste internationella seglingar, vi deltagit i.

Påskägget i Oslo: 1) Göran Andersson.

Ostseewoche i Warnemünde: 3) Göran Andersson.

EM i Warnemünde: 2) Göran Andersson.

NM i Sarpsborg: 2) Göran Andersson.

VM i Travemünde: 5) Björn Rosén; 6) Göran Andersson; 10) Bernt Andersson.

Bärum höstcup i Oslo: 2) Göran Andersson; 5) Arved von Grünwald; 6) Bernt Andersson.

Old Ox's Trophy: 1) Harald "Bredo" Eriksen, Oslo; 2) Göran Andersson, Marstrand; 3) J. Valli, Åbo.

SSS Pingstregatta: 1) Boris Jacobson, Uppsala; 2) Göran Andersson, Marstrand; 3) Bernt Andersson, Karlstad.

SM i Rastaholm: 1) Göran Andersson; 2) Bernt Andersson; 3) Björn Rosén.

Sola Cup i Karlstad: 1) Ulf Jörnmark, Karlstad; 2) Björn Rosén, Göteborg; 3) J. Valli, Åbo.

USS-höstregattan i Uppsala: 1) Fred Miller, USA; 2) Bernt Andersson, Karlstad; 3) Ragnar Frändestam, Uppsala.

Göteborgs september-regatta: 1) Göran Andersson, Marstrand; 2) Björn Rosén, Göteborg; 3) Ulf Jörnmark, Karlstad.

Sammanfattningsvis kan man kanske säga, att det som vi under de sista åren målmedvetet strävat för nu håller på att lyckas:

Vi har ur vår stora och goda bredd fått fram en ung topp, som verkligen kan konkurrera internationellt. Göran Andersson har varit närmast outstanding detta år och om de skulle utses en "Årets Kappseglare" i Sverige vore han väl svår att förbigå. Men Bernt Andersson, Björn Rosén, Boris Jacobson är också mycket vassa, och stockholmarna Yngve Carlsten, Börje Säll och Lennart Wallin har gjort fina insatser liksom Karlstads Ulf Jörnmark för att nu nämna några.

Många fler "står i vassen och lurar". Nästa år blir det hårdare ändå. Det vill till hårdträning under vintern – på flera håll är man förresten redan i gång med gymnastik och skivstång – och i maj smäller det för andra träningslägret.

Torsten Jarnstam skrev in Bengt Hornevalls artikel i datorn 18 januari 2019.

Torsten kan berätta att han 1961 på Södra Björköfjärden hade möjlighet att tillsammans med far, mor och bror i familjens motorbåt som de färdats med från Uppsala, få uppleva när Göran Andersson 1961 blev Svensk Mästare. Göran vann samtliga delseglingar.

Dessutom kan Torsten berätta att det träningsläger Bengt Hornevall beskriver i slutet av ovanstående artikel och som var planerat att äga rum i maj i Mariestad 1962, där deltog Torsten som 16 åring med sin första Finnjolle S 257 "Krumelur".

Träningslägret leddes av Rickard Sarby, Bengt Hornevall och Gösta Lundholm. Deltagarna i träningslägret, avslutade seglingsdagarna i Mariestad med att delta i efterföljande Old Ox's Trophy.

Torstens Finnjolleskrov plastades upp av Finnjollens konstruktör Rickard Sarby hösten 1960 och vintern 1960/61 däckade Torsten och hans far Torstens Finnjolle. Rickard Sarby hade sytt ett rött dacronsegel, tillverkat mast, bom och roder av trä. Så började Torsten 1961 som 15 åring, endast 48 kg lätt segla Finnjolle. Kan också meddelas att vind över 3 m/s var till att börja med ren överlevnad för ynglingen Torsten.